

lange Løb, er en Sag for sig. Men det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, som jeg ganske kort vil tilbagevise, fordi jeg ikke tror, den er rigtig. Det ærede Medlem udtalte, at vi behøvede slet ikke et særligt Kontor alene for Fiskeriet, for det havde vi allerede; men det er ganske forkert. Der er oppe i Landbrugsministeriet et Kontor, som hedder Landvæsenskantoret, hvorunder Fiskeriet sorterer; men det Kontor har ikke blot med Fiskeriet at gøre, det har ikke mindre end 17—18 forskellige Afdelinger. Der er Afdelinger for Plankultur, for Mælkeribrugsforhold, for Udførselsforhold, for Veterinær- og Landbohøjskolen, for Jagt o. s. v., og blandt alle disse Afdelinger er Fiskerifadlingen kun en enkelt. Et særligt Kontor, der kun har med Fiskeriforhold at gøre, har vi ikke, men det er det, vi ønsker oprettet. Ved at oprette et saadant opfylder vi det Ønske, som er det centrale i Fiskeriforeningens Udtalelse; thi Fiskeriforeningen ønsker netop et Kontor, et Sted, hvor man kan henvende sig, og hvor alle Traade, der angaar Fiskerierhvervet, samles. Dette Ønske finder vi fra Venstres Side berettiget, og det er vi villige til at imødekomme.

Kofoed: Den højtærede Landbrugsminister gør mig Uret, naar han tillægger mig den Tankegang, at jeg skulde mene, jeg forstod mig bedre paa disse Spørgsmaal vedrørende Fiskeriet end den højtærede Minister. Jeg anerkender gerne den højtærede Ministers Sagkundskab paa dette Omraade, jeg anerkender den i den Udstrækning, som det er mig muligt.

Det, der forekommer mig at være i Uoverensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder vi gennemførte Nyordningen for Centraladministrationens Vedkommende, er ikke alene dette Forslag, men i det hele taget den Bevægelse, der foregaar baade paa Finansloven og paa særlige Forslag fra Centraladministrationens Side for ikke alene at beholde det Antal Tjenestemænd, man i Øjeblikket har, men ogsaa at udvide dette Antal. Det var en udtrykkelig Forudsætning, og det blev udtrykkelig udtalt af „den røde Kommission“ i den Betænkning, som den har afgivet, at nu gik man over til et helt andet Arbejdsgrundlag, nu krævede man fuld Arbejdsydelse af de Herrer Tjenestemænd i Centraladministrationen, nu kunde man ikke nøjes med 1—2 eller 3 Timers dagligt Arbejde, nu kunde man ikke mere finde sig i, at de havde baade et Formid-

dags- og et Eftermiddagsben og undertiden ogsaa et Aftenben ved Siden af deres Tjeneste i Centraladministrationen, nu maatte man tage deres fulde Arbejdskraft i Brug i Centraladministrationen, saa skulde de i øvrigt, hvis der blev Tid tilovers, selyfølgelig være stillede som andre Tjenestemænd. Det har udtrykkelig været Tankegangen, at dette skulde medføre, at der i hvert Fald ikke blev nogen Udvidelse af Embedsmændenes Antal i Centraladministrationen.

Men paa et andet Punkt har den højtærede Minister Ret, at det afgørende i denne Forbindelse, dette Forslags centrale Indhold, nemlig at ombytte et Kontorchefsembede med et Departementschefs-embede, ikke kan afvises ud fra et almindeligt Ønske om at reducere Tjenestemændenes Antal. Det er blot en almindelig Betragtning ud fra det, som foregaar, gennem de Krav, der fremføres paa Finansloven, Normeringslove og særlige Love. I Landbrugsministeriet har man oven i Købet tilladt sig en særlig Form for Embedsoprettelse, nemlig gennem kongelig Resolution, og saa søger man Lønnen til dette nye Embede bevilget paa Finansloven. Dette ligger udenfor Forudsætningerne for Tjenestemandensloven. Et Fuldmægtigembede bør oprettes enten ved en særlig Lov eller ved en Normeringslov. At et Fuldmægtigembede ved kongelig Resolution omdannes til et Kontorchefsembede, og at man derefter søger Forskellem mellem Fuldmægtiglønnen og Kontorchefslønnen bevilget paa Finansloven, maa jeg betegne som liggende udenfor Forudsætningerne, naar Talen er om Embeders Oprettelse, saa jeg vil ikke finde, at den Vej vedvarende er farbar, som man i Landbrugsministeriet mener at kunne benytte med Hensyn til Embeders Oprettelse.

Jeg vil gerne sige, at det, jeg i øvrigt har gjort opmærksom paa denne Sag vedrørende, er, at det turde være tvivlsomt, om det netop er ad denne Vej, man skal gaa for at skabe gode Arbejdsforhold i Centraladministrationen for Fiskerierhvervet, om det er ad denne Vej, vi skal opfylde de Krav, som er stillede til Lovgivningsmagten fra Fiskeriforeningen. Jeg er klar over, at der bør gøres noget, at der maa finde en Udskillelse Sted; om dette kan ske ved Omdannelse af Fiskeridirektoratet, saaledes at det embedsmæssigt set faar en noget anden Stilling, end det har i Øjeblikket, eller det kan gøres ad anden Vej, det er jeg villig til at være med til at undersøge, og jeg haaber, at denne